

ज्ञान चन्द्रमा र ज्ञान सिताराहरूको रिमझिम

बापदादा सबै लभली (अतिप्यारा) अनि लक्की (भाग्यवान्) बच्चाहरूलाई देखेर हर्षित भइरहनुभएको छ । हरेकको मस्तकमा तकदिरको सितारा चम्किरहेको देखिरहनुभएको छ । साकारी सृष्टिका आत्माहरू आकाशतिर हेर्छन् अनि आकाशभन्दा पनि पर रहनेवाला बाबा साकारी सृष्टिमा धर्तीको सिताराहरूलाई हेर्न आउनुभएको छ । जसरी चन्द्रमाको साथमा सिताराहरूको रिमझिम धेरै सुन्दर लाग्छ त्यसैगरी ब्रह्मा चन्द्रमा, बच्चा अर्थात् सिताराहरूद्वारा नै सजिनुहुन्छ । आमाको स्नेह बच्चाहरूसँग धेरै हुन्छ वा बच्चाहरूको आमासँग धेरै हुन्छ ? बच्चाहरू खेलमा व्यस्त हुन्छन् त्यसैले आमालाई नै भुल्छन् । माताको ममताले बच्चाहरूलाई याद दिलाउँछ । यसै पनि यदि स्नेह भएन भने बच्चाहरूलाई प्राप्ति पनि हुँदैन ।

आज अमृतवेला विशेष यस समयको मधुबनको संगठित आत्माहरू बाबाको यादको साथ-साथै ब्रह्मा माँ को यादमा ज्यादा थिए । आज वतनमा पनि बाबा सूर्य गुप्त हुनुहुन्थ्यो तर चन्द्रमा अर्थात् ब्रह्मा-ठूलो मा ब्राह्मण बच्चाहरू वा सिताराहरूसँग मिलन मनाउनमा लवलीन थिए । आज वतनमा के दृश्य थियो ? माता-पिता र बच्चाहरूको रूहरिहान सदा चलिरहन्छ तर आज थियो माता-पिताको । के रूहरिहान भयो होला, जान्दछौ ?

आज अमृतवेला ब्रह्मा ब्राह्मणहरूको स्नेहमा विशेष थिए, किनकि मधुबन जो ब्रह्माको साकार रूपमा कर्म-भूमि, सेवा-भूमि वा माता र पिता दुवैको रूपबाट साकार रूपमा बच्चाहरूसँग मिलन-भूमि हो, यस्तो स्वयम्द्वारा तन र मनद्वारा सजाएको यस्तो भूमिमा रिमझिम देखेर आज ब्रह्मा बाबा वा मालाई साकार रूपमा साकार सृष्टिको विशेष याद आयो । ब्रह्माले सोध्नुभयो “चन्द्रमाको सिताराहरूसँग एक-समान रूपको मिलनमा अब कति समय छ ?” अर्थात् व्यक्त र अव्यक्त रूपको मिलन कहिलेसम्म ? उत्तर के मिल्यो होला ?

बाबाले भन्नु भयो— “जब माँ ले भन्नेछिन् कि सबै एवररेडी छन्” यसैले ब्रह्मा माँ परिक्रमा लगाउन निस्कन् । चारैतर्फ चक्कर लगाउँदै हरेक ब्राह्मणको रूहानियतलाई देखे । चक्कर लगाएपछि वतनमा जब रूहरिहान भयो, ब्रह्माले भने— “मेरा बच्चा लक्ष्यमा नम्बरवन छन्, सबैको भित्र समयको प्रतीक्षा छ, समयमा तयार अवश्य हुनेछन् ।” बाबाले सोध्नुभयो— “राजधानी तयार भइसक्यो ?” ब्रह्माले आज ब्राह्मण बच्चाहरूको पक्ष लिइरहेका थिए । ब्रह्माले भने १६१०८ को माला त तयार भइ नै सकेका छन् । ब्राह्मणहरूको संख्या कति बताउने गर्छौ ? के ५० हजारबाट १६१०८ निस्कन सक्दैनन् ? दाना त तयार छन् तर नम्बरवार उनिनका लागि अन्तिम सेकेण्ड पनि अभै बाँकी रहेका छन् । दाना फिक्स भइसकेका छन्, ठाउँ फिक्स भएको छैन । ठाउँमा अन्तिमबाट पहिलो हुन सक्छन् । आज ब्रह्माले १६१०८ दानाहरू अर्थात् सबै सहयोगी आत्माहरूको भाग्यको रेखा फाइनल गरिदिए । यसकारण भाग्य विधाता, भाग्य बाँड्नेवाला ब्रह्मालाई नै भनिन्छ र यादगारको रूपमा पनि जन्मपत्री, जन्मदिवसमा वा नाम संस्कारमा ब्राह्मणले नै जन्मपत्री बनाउँछन् । माँले १६१०८ दानाहरूको निश्चित तकदिर सुनाए । तिमी सबै त्यसमा छौ नि हैन !

आज विशेष ब्रह्माद्वारा विदेशका वा देशका दुवै बच्चाहरूको महिमाको गुणगान भइरहेको थियो । जसरी आदिमा आएका बच्चाहरूको भाग्यको महिमा छ, त्यसैगरी अव्यक्त रूपमा पालना लिनेवाला नयाँ बच्चाहरूको पनि उत्तिकै महिमा छ । जसरी आदिमा कुनै व्यावहारिक जीवनको प्रभाव थिएन केवल एक बाबाको स्नेह नै प्रमाण थियो । भविष्य के हुनु छ— यो कुनै स्पष्ट थिएन, गुप्त थियो । तर आत्माहरू शमामा पूरा समाहित थिए । यस्तै नयाँ बच्चाहरूको अगाडि अनेक जीवनको प्रमाण छन् । आदि-मध्य-अन्त्य स्पष्ट छ । ८४ जन्मको जन्मपत्री स्पष्ट छ । पुरुषार्थ र प्रारब्ध दुवै स्पष्ट तर बाबा अव्यक्त हुनुहुन्छ । बाबाको पालना अव्यक्त रूपमा भएर पनि व्यक्त रूपको अनुभव गराउँछ । अव्यक्तलाई व्यक्त अनुभव गर्नु, समीप र साथको अनुभव गर्नु— यो कमाल नयाँ बच्चाहरूले गरेका छन् । जसरी शुरूमा बच्चाहरूको कमाल थियो त्यस्तै लास्ट सो फास्ट जानेहरूको पनि कमाल छ । यस्तो कमालको गुणगान गरिरहनुभएको थियो । सुन्यौ आजको रूहरिहान ।

गुनासो (उल्हना)का मालाहरू पनि धेरै थिए, ती गुनासोका मालाहरूले ब्रह्मालाई स्नेह रूप बनाइरहेको थियो । सुनाएँ नि, आज ब्रह्मा विशेष बच्चाहरूको स्नेहमा डुबेका थिए । स्नेहको मूर्ति हुँदाहुँदै पनि ड्रामाको सीटमा सेट थिए यसैले स्नेहलाई समाहित भइरहेका थिए । तिमीहरू पनि सागरको बच्चा समाहित हुनेवाला हो । देखाउन पनि सक्छौ र समाहित हुन पनि सक्छौ । मर्ज र इमर्ज गर्न राम्रोसँग जान्दछौ, किनकि हौ नै हीरो एक्टर । जब चाह्यो, जस्तो चाह्यो त्यस्तै रूप धारण गर्न सक्छौ अर्थात् अभिनय गर्न सक्छौ । अच्छा—

यस्तो सदा स्नेही, सर्वशक्तिहरूले सम्पन्न, सदा अति प्यारा र अति न्यारा, सदैव आफ्नो तकदिरको चम्किरहेको सितारालाई देख्नेवाला, सर्वश्रेष्ठ तकदिरवान्, वर्तमान र भविष्य तख्तनशीन, यस्ता पद्मपति सेकेण्डमा स्वयम्लाई वा सर्वलाई परिवर्तन गर्नेवाला विश्व कल्याणकारी बच्चाहरूलाई बापदादाको यादप्यार एवं नमस्ते ।
रुहानी बच्चाहरूको रुहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते ।

दादीहरूसँग भेटघाट:-

आज अमृतवेला ब्रह्माले जुन विशेष आत्माहरूको तकदिरको रेखा फाइनल गरेका थिए, त्यसमा फाइनल कुनचाहिँ रत्न होलान् ? ८ रत्न फाइनल भए होलान् ? माता, पिताको पासमा त निश्चित छन् नै । बाँकी छ स्टेजमा प्रसिद्ध गर्नु । बाबाको पासमा १०८ नै निश्चित छन् किन ? बाबासँग भविष्य पनि यस्तो स्पष्ट छ जस्तो वर्तमान । अनन्य बच्चाहरूसँग पनि भविष्य यस्तै स्पष्ट हुँदै गइरहेको छ किनकि बाबाका साथ सर्व कार्यमा समीप र सहयोगी छन् त्यसैले अष्ट रत्न प्रधान न्यायाधीश हुन् । न्यायाधीशको निर्णय हो वा होइन भन्ने फाइनल हुन्छ । बाबा राष्ट्रपति हुनुहुन्छ, बच्चा प्रधान न्यायाधीश हुन् । निर्णय बच्चाहरूको हो । प्रधान न्यायाधीशको निर्णय सदा यथार्थ हुन्छ । न्यायाधीशको माथि प्रधान न्यायाधीशले हो वा होइन भन्न सक्छन्, प्रधान न्यायाधीशको निर्णयको धेरै मूल्य हुन्छ यसैले जबसम्म भविष्य पनि वर्तमानको जस्तै स्पष्ट छैन भने निर्णय यथार्थ कसरी दिन सक्छौ ? वर्तमान र भविष्यको समानता यसैलाई बाबाको समानता भनिन्छ । यस्तो अवस्था अनुभव गरेका छौ ? आज साकारी रूपमा याद गर्नु वा अव्यक्त रूपमा ? सिताराहरूलाई देखेर चन्द्रमा याद आउँछ नि हैन, यसैले आज ब्रह्माले पनि याद गरे । अच्छा ।

पाटीहरूसँग भेटघाट:-

गुजरात:- गुजरातलाई विशेष लास्ट सो फास्ट (पछाडि आएर पनि अगाडि) जाने वरदान मिलेको छ । गुजरातवालालाई यो नशा रहन्छ कि ड्रामा अनुसार हामी आत्माहरूलाई विशेष भाग्य प्राप्त भएकोछ । जस्तो स्थानको हिसाबले गुजरात मधुबनको पनि नजिक छ, त्यस्तै पुरुषार्थमा समीपता ल्याउने स्वतः वरदान पनि ड्रामा अनुसार मिलेको छ । किनकि जसरी स्थानको हिसाबले नजिक छौ त्यस्तै ज्ञानको धारणाको हिसाबले धारणायोग्य धर्ती छ । जसरी धर्ती राम्रो भयो भने फल पनि चाँडै निस्कन्छ । मेहनत कम र फल धेरै निस्कन्छ । त्यसैले गुजरातलाई धर्तीको र नजिक हुने वरदान छ । यस्तो वरदानी आत्माहरू पुरुषार्थमा कति तेज होलान् ? धारणाको विषयमा गुजरात देशका निवासीहरूलाई लिफ्ट छ । कलियुगी दुनियाँको हिसाबले अति तमोप्रधानताको हिसाबले फेरि पनि राम्रो भन्नुपर्छ । यसैले गुजरातलाई आफ्नो दुवै वरदानहरूको लिफ्टको आधारमा फस्टमा पुग्नुपर्दछ । वरदानहरूको लाभ लियौ भने हर मुश्किल कुरा सहज अनुभव गर्नेछौ । देख्नमा अति मुश्किल हुन्छ, धेरै सहज रीतिबाट हल हुन्छ । यसलाई भनिन्छ पहाड पनि कपास समान बन्नु । रायो फेरि पनि कडा हुन्छ, कपास नरम र हल्का हुन्छ । यस्तो अनुभव गरेका छौ ? अच्छा ।

सेवाधारीहरूले सेवाको पार्ट त बजायौ । सेवाधारीको विशेषता के हुन्छ, जसलाई सबैले देखेर भनून् यी सबैभन्दा राम्रो सेवाधारी हुन् ? सेवा गर्नमा पनि नम्बरवार हुन्छन् । नम्बरवन सेवाधारीको विशेषता के हुन्छ ? सबै भन्दा राम्रो सेवाधारीको विशेषता यही देखिन्छ, जुन सेवा गर्दा पनि सेवाद्वारा बाबाका गुणहरू र कर्तव्यलाई प्रसिद्ध गर्छन्— मात्र कर्मणा सेवा होइन । चाहे स्थूल गरिरहेका हो, हर कर्मद्वारा, हर कदमद्वारा बाबाको गुण र

२०७१-०२-०४ आइतबार १८-०५-१४ ओम् शान्ति “अव्यक्त बापदादा” रिवाइज ०२-०१-७८ मधुबन

कर्त्तव्यलाई प्रसिद्ध होस् । यो हो सबै भन्दा राम्रो सेवा । सेवा गर्दा गर्दै पनि मास्टर ज्ञानसागर, सुखको सागर, शान्तिको सागर अनुभव होस् । त्यसैले यस्तो लक्ष्य राखेका छौ वा मात्र कर्मणामा अथक बन्ने लक्ष्य राखेका छौ ? फस्टक्लास सेवाधारी अर्थात् एक समयमा तीनै प्रकारको सेवा गर्नेवाला । मूर्तद्वारा पनि, मनसाद्वारा पनि र कर्मद्वारा पनि । मूर्तद्वारा अलौकिक सेवाधारीको भलक अर्थात् फरिश्तापनको भलक देखियोस् र मनसा आफ्नो श्रेष्ठ वृत्तिद्वारा सेवा गरोस्— यस्तो एकै समय तीन सेवाहरू एकसाथ होस्— यसलाई भनिन्छ फस्टक्लास सेवाधारी । सेवा गर्नु यो पनि एउटा गुण हो, तर मास्टर सर्व गुणको सागर रहनु— यो विशेषता हो, जुन अरू कहीं पनि हुन सक्दैन । अथक त सबै बन्न सक्छन्, तर अलराउण्ड सेवाधारी, एक समयमा तीन प्रकारको सेवाधारी मिल्न सक्दैन । त्यसैले जुन ब्राह्मणहरूको विशेषता छ त्यो लक्ष्य र लक्षणद्वारा देखाऊ ।

अब विशेष काम के गर्छौ ? सुनाएको थिएँ, यादको यात्राको, हर प्राप्तिलाई अझ अन्तर्मुखी भएर, अति सूक्ष्म र गुह्य त अति गहन रूपमा अनुभव गर, अनुसन्धान गर, संकल्प धारण गर र त्यसको परिणाम हेर, सिद्धि हेर— जुन संकल्प गरेका थियौ त्यो सिद्ध भयो वा भएन ? जुन शक्ति धारण गर्नु त्यस शक्तिको व्यावहारिक रिजल्ट कति प्रतिशत रह्यो ? अब अनुभवहरूको गहनताको प्रयोगशालामा रहनु छ । यस्तो महसुस होस् जस्तो यी सबै कुनै विशेष लगनमा मगन यस संसारबाट उपराम छन् । कर्म र योगको सन्तुलन अझ अगाडि बढाऊ । कर्म गर्दा योगको शक्तिशाली अवस्था रहोस्— यसको अभ्यास बढाऊ । सन्तुलित रहनु अर्थात् तीव्र गति । सन्तुलन नहुनाका कारण अगाडि बढ्दा बढ्दै तीव्र गतिको बदलामा साधारण गति हुन पुग्छ । त्यसैले अहिले जसरी सेवाको लागि आविष्कार गर्दछौ त्यस्तै यी विशेष अनुभवहरूको अभ्यासको लागि समय निकाल र नवीनता ल्याएर सबैको अगाडि उदाहरण बन । अहिले वर्णन सबैले गर्छन् योग अर्थात् याद, योग अर्थात् जोड्नु । तर जोड्दाखेरिको प्राक्टिकल रूप, प्रमाण के हो, प्राप्ति के हो, त्यसको महिनतामा जाऊ । मोटो रूपमा होइन, रूहानियतको गुह्यतामा जाऊ तब फरिश्ता रूप प्रत्यक्ष हुनेछ । प्रत्यक्षताको साधन नै हो स्वयम्मा पहिला सबै अनुभव प्रत्यक्ष होस् । जसरी विदेशको सेवामा पनि रिजल्ट के सुन्यौ ? प्रभाव कसको पर्दछ ? दृष्टिको, रूहानियतको शक्तिको, चाहे भाषा नबुझ्नु तर जुन छाप लाग्छ त्यो फरिश्तापनको, अनुहार र नयनद्वारा रूहानी दृष्टिको । रिजल्टमा यही नै त देख्यौ नि । त्यसैले अन्तमा न समय हुन्छ, न यति शक्ति रहन्छ । चल्दै-चल्दै बोल्ने शक्ति पनि कम हुँदै जान्छ । तर जति वाणीले काम गर्छ त्योभन्दा कैयौं गुना धेरै रूहानियतको शक्तिले कार्य गर्न सक्छ । जसरी वाणीमा आउने अभ्यास भएको छ, त्यस्तै रूहानियतको अभ्यास भएपछि वाणीमा आउने मन नै हुँदैन । अच्छा !

वरदान:— साक्षी भएर कर्मेन्द्रियहरूद्वारा कर्म गराउनेवाला कर्तापनको भानबाट मुक्त, अशरीरी भव !

जब चाह्यो शरीरमा आऊ र जब चाह्यो अशरीरी बन । कुनै कर्म गर्नु छ भने कर्मेन्द्रियहरूको आधार लेऊ तर आधार लिनेवाला म आत्मा हुँ, यो नभुल, गर्नेवाला होइन, गराउनेवाला हुँ । जसरी अरूबाट काम गराउँदा त्यस समय आफूलाई अलग सम्झन्छौ, त्यस्तै साक्षी भएर कर्मेन्द्रियहरूबाट कर्म गराऊ तब कर्तापनको भानबाट मुक्त अशरीरी बन्दछौ । कर्मको बीच-बीचमा एक दुई मिनेट पनि अशरीरी हुने अभ्यास गरेमा लास्ट समयमा धेरै मद्दत मिल्नेछ ।

स्लोगन:— विश्व राजन बन्नका लागि विश्वलाई सकाश दिनेवाला बन ।